

Itt a döntés: visszakaphatja eredeti homlokzatát a Corvin áruház

Meglepő, mely pártok izzadhatnak az ajánlások miatt az utolsó percig

Ha nagy a baj, még egy emeletes busz is elképesztőt driftel a hóban - videó

Jó sok hó eshet ma az országban, de ónos eső is jöhet

Zöld az út, Amerika fegyvereket szállít a szomszédba

2015. július. 13. 15:07 • Utolsó frissítés: 2015. július. 13. 18:36 • ITTHON

Mikor lettem függő? – Önkéntesek a menekültválságban

szerző:
Szlavkovits
Rita

8 ezer
Ajánlom

A szegedi nagyállomáson hetek óta naponta töbtucatnyian „teljesítenek szolgálatot”, közülük sokan egyetlen napot nem hagynának ki. Arról, hogy kik önkénteskednek, viszonylag kevés szó esik, pedig az ő történeteik is elképesztőek. Többen közülük igazi pálforduláson esnek át a „placcon” eltöltött napoknak köszönhetően.

Szatmáry Dániel két héttel ezelőtt regisztrált a szegedi, menekülteket segítő csoport Facebook-oldalán, pár órával később már kapott is egy üzenetet: „Láttam a profilodon, hogy szép szál termet vagy, S.O.S. gyere, szükség van rád.” A 30 éves fiatalember autóba pattant, kiment a szegedi állomásra, ahol egy kisebb bakancsos csoport vegzált néhány szír családot. Dani határozottan „levevényelte a konfliktust”, kitessékelte a többek között egy zokogó négyéves kislányra is ordítózó, a családokat fényképező férfiakat. A kislány odaszaladt hozzá és átölelte a lábát. Dani ekkor lett függő.

Mint mondja, neki nincs még gyermeke, de testvérének igen, s mivel éppen az autójában volt egy neki vásárolt plüssállatka, hát, a szír kislánynak ajándékozta. Azóta minden éjszaka ott van, egészen reggelig. Olyan, mint a *Pizskos Fred a kapitányban* Fülig Jimmy: nappal José pincért, éjjel Hutchins fütőt játsza – napközben informatikus egy szegedi középiskolában (ahol a technikai személyzet nyáron is dolgozik), éjjel pedig az állomáson „teljesít szolgálatot”. Ilyen önkéntesekből egyre több van.

Kell egy csapat

„Mi csupán segíteni szerettünk volna néhány menekültnek, nem gondoltuk, hogy ekkora erők mozdulnak meg országszerte” – idézi fel az első napokat Szőke-Tóth Ágnes. A két szegedi „plakátröngáló” baráti köréhez tartozók azzal ültek le néhány hete, hogy nem elég a pusztá tiltakozás a kegyetlen diszkrimináció ellen, hanem kézzelfogható segítséget is kellene nyújtaniuk a polgárháborús állapotok elől menekülő családoknak. Így jött létre a **Migszol Szeged csoport** a közösségi oldalon, és ők ötven még aznap este ki is mentek az állomásra két szatyor kenyérrel, vízzel, keksszel.

VÁLASZTÁS 2018

2018. március. 02. 09:08 • hvg.hu

Lakner: ezen a szürke reggelen Orbán bejelentette a centrális erőter bukását

Az ellenzék számára van esély – állapítja meg a politikai elemző abból, ahogy a Fidesz a hőmezővásárhelyi vereségre reagál.

2018. március. 02. 08:35 • hvg.hu

Bayer Zsolt restelli, hogy bepánikolt, és újra háborút hirdet

Ritkán láthatunk bele egy vezérszurkoló lelki világába annyira, mint ahogy azt Bayer Zsolt engedte ezen a héten. Két vezércikke mutatja...

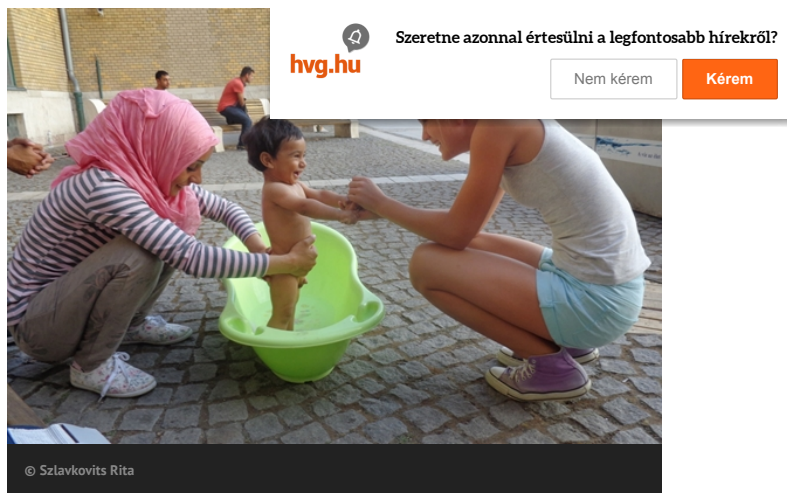
TOVÁBBI VÁLASZTÁSI HÍREINK >

KAMUMÉTER

Kamuméter: Bencsik András és a sorosozás

Kamuméter: Deutsch Tamás a civilek pénzügyi átláthatóságáért aggódik

TOVÁBB >

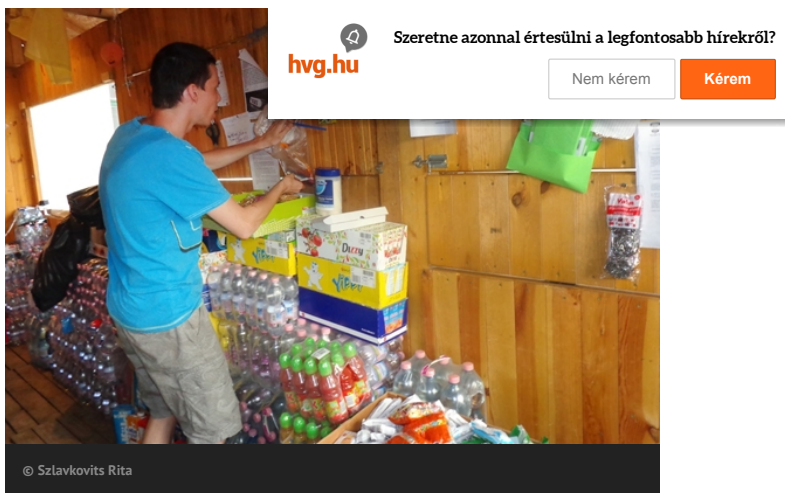
Egy hétvége alatt felduzzadt a csapat. Ma már ott tartanak, hogy „szakmai csoportokat” hoztak létre: adománygyűjtők, egészségügyisek, takarítók, tolmácsok, szendvicskészítők, szállítók stb. Mindegyik „szakágat” külön önkéntes koordinálja, hogy flottul menjenek a dolgok. Az önkormányzat jóvoltából ma már egy kis faházban tudják osztani a szendvicseket, vizet, ebben tartják a ruhacsomagok egy részét és a naponta szükséges tisztasági csomagokat.

Naponta nonstop 25-30 önkéntes fordul meg a „placcon”, ahogy maguk között nevezik a nagyállomás előtti teret, ahol a kis faház is áll. Adományok folyamatosan érkeznek. Az önkéntesek szortíroznak, csomagolnak, sebes lábakat fertőtlenítenek, magyaráznak, kisgyermeket fürdetnek, borotválnak, keresik a megfelelő méretű cserecipőt, takarítanak, a városban több helyszínen szendvicseket készítenek, szerveznek. Időnként egy autó indul, hogy pelenkát, szappant szállítsanak a nagyfai és a kiskunhalasi befogadóállomásra.

Érzik, hogy szükség van rájuk

Szatmáry Danit elmondása szerint sokáig a karrier, az érvényesülés motiválta. Éveken át dolgozott Londonban, és egy családi esemény miatt költözött haza „átmenetileg”. Mostanra úgy érzi, hogy nem feltétlenül vág bele ismét egy újabb külföldi kalandba, mert mintha megtalálta volna azt, aminek ténylegesen van értelme. Két példát is említ: a segítségével sikerült egy családot újraegyesítenie, ami menekülés közben hullott szét. A másik dolog, amit sikerként könyvel el, hogy "megtérített" két szélsőjobbos gondolkodású férfit. Velük egy rövidebb szóváltás után elegyedett beszélgetésbe a placcon, aminek az lett a vége, hogy a fiúk, ha nem is állnak be közéjük, otthon mégis kenik a szendvicseket, amit rajta keresztül juttatnak el a várakozó migránsoknak.

Erzsikének 15 évvel ezelőtt volt egy balesete,” frontálisan ütköztem, a halálból hoztak vissza”. 16 helyen volt törése, fél év kórházi ellátás után leszálalékolták, de az Orbán-kormány idején visszaminősítették. Rendes munkát nem talált, mivel tartósan sem állni, sem ülni nem tud, és nem is emelhet. Egy családi cégnél van most alkalmazásban, afféle kegyelemkenyéren, meséli, miközben kijár ételt osztani, erejéhez mérten besegíteni. Itt végre úgy érzi, hogy szükség van rá.

Ilonánál más a helyzet: ő tanítónő, nyáron napi 8 órában táboroztat. Esténként ő is a placcon van, éjfél előtt köszön csak el. Már a csapat megalakulása előtt kijárt elirányítani a menekülteket, mivel az állomás közelében lakik „Most jó, hogy ezt ilyen szervezeten csinálják. Nem is tudom, miért csinálom. Talán a szolgálat: jó este lefeküdni úgy, hogy ma is szolgáltam.” Aztán éjfél előtt megérkezik Béla bácsi, hóna alatt a hegedűjével, őt a szegedi szórakozóhelyeken ismerik, a sarokban elüldögél, időnként elhúzza valakinek a nótáját.

De a megsegítettek közül is lehetnek önkéntesek: egy hazájában sebészként végzett iraki fiú, akit pár napja még a placcon istápoltak, a debreceni menekülttáborból visszatért Szegedre, hogy segítsen, amíg Magyarországon van.

Nagy dózis döbbenet

„Van itt mindenféle ember – magyarázza Kékesi Márk, a Migszol Szeged egyik alapítója. Vallásos, ateista, elfoglalt üzletember, aki hetente egyszer jön ki pár órára, háromgyerekes pedagógus, diákok, nyugdíjasok, egyetemi oktatók. Mindenki annyit jön, amennyit akar és amennyit tud.

A segítők, különösen, akik éjszaka dolgoznak, nagy dózisban értesülnek a menekültek megrázó sorsáról. Végighallgatják, hogyan öltek meg közeli hozzátartozókat, bombáztak szét házakat. Mindezt érzelmileg feldolgozni rendkívül megerőltető, ahogy azt is, amikor nem tudnak segíteni szétszakadt családokon, vagy nem látják az erőfeszítéseik végét. „Az egyik este egy buszból kiömlött majd 100 menekült férfi, iszonyú éhesek voltak – mesél Kékesi egy dermesztő esetet. Vagy nem jutott nekik elegendő élelem az átmeneti táborban, vagy a ramadan miatt nem ehettek napközben. Egyenesen a segítőkhez rohantak, tömték magukba az ételt, tapintani lehetett a feszültséget, ami csak egy óra múltán csillapodott.

Természetesen az „ellendrukkerek” beszólásait sem mindig egyszerű kezelni. Ottjártunkkor egy enyhébb, de elég tipikus esetnek mi is szemtanúi vagyunk. Egy kellemes külsejű hölgy szólította meg az önkénteseket: „Maguk hogyan szavaztak 2004-ben? (A *külhoni magyarok kettős állampolgársága ügyében – a szerk.*) Akkor is így mentek segíteni a megalázott erdélyi magyaroknak?” Az önkéntes a szendvicseket osztó, Erdélyből áttelepült Orsolyára mutatva nyugodtan válaszolt, hogy „mi az állampolgárságuk mellett szavaztunk” – de ezt a nő már nem hallotta meg. „Ilyenek is vannak naponta többször, mondja Kékesi, de ezeket az egyesével érkező „megmondókat” azért tudjuk udvariasan kezelni, csak éppen nem igazán kellemes. Amikor a **Betyársereg** jött, azért a rendőri jelenlét megnyugtató volt.

A Mígszol Szeged önkénteseit segítik a Szegedi Egyetem Életvezetési Tanácsadó szakemberei, köztük a Központ vezetője, Szenes Márta. Felajánlották, hogy segítenek a migránsokkal foglalkozó önkénteseknek a munkával járó lelki megterhelések feldolgozásában. A hétfőtől induló tanfolyamokon a traumák és a konfliktushelyzetek kezelésén túl próbálják azt is megértetni, hogy a civilek a menekültek sorsának csak egy szeletét tudják jobbra tenni, az egész életüket nem.

Hazamegy harcolni – Az illegális kivándorló

Egy kurd fiatalember nem jön, hanem megy – mesélik hitetlenkedve az önkéntesek. Még 15 évvel ezelőtt indult el Európába Törökországon, Görögországon, Olaszországon és Franciaországon át, végül Manchesterben kötött ki, ahol műszerészként dolgozott. Küldte haza a pénzt a családnak, míg szóltak, hogy otthon van rá szükség, harcolni kell az Iszlám Állam ellen. Most megy vissza, úgy, ahogy jött, illegálisan. Boldog mosollyal magyarázta, hogy hazahívta a húga, mutatja is a fényképét, melyen állig felfegyverezve, katonaruhában áll. Mutat képeket a hegyek közötti városról, ahol a családja él, ahol valaha békében éltek együtt a muszlimok, a keresztények és a zsidók. Nem is nagyon tetszik neki az itteni egyszínű élet. „I love it” – kezét a szívére téve mutatja, hogy ott a helye, harcolni fog ő is a szabadságért és a békéért. Az önkéntesek kóvályognak a sok hihetetlen történettől.

[f FACEBOOK](#)
[TWITTER](#)
[EMAIL](#)
[g+ GOOGLE+](#)
[t TUMBLR](#)

Három bélmegeyeri vadász szembe mert szállni Mészáros Lőrinc fiával, és nyert

A szelfi csak eltorzítja az arcunkat

Jelzálog került a miskolci kórház sugárterápiás gépeire

